

### متن پرسش

با عرض سلام استاد عزیز: خواستم از خدمتتان در مورد ویژگی های قبض و بسط سوال کنم. اگر شخص بعد از حالات عادی زندگی دچار غمی افسردگی مانند شود که در کنار این غم چیزهایی را می‌فهمد یا متوجه می‌شود از درسهای زندگی و حکمت مانند که در حالات عادی متوجه نبود. خواستم اگر لطف کنید بفرمایید این چه حالتی است؟ استاد احساس می‌کنم آنچه ایمان نام دارد در درونم نمی‌یابم احساس می‌کنم با ایمان می‌توانم از این وضعیت خارج شوم لطفاً بفرمایید اگر ایمان موهبتی است باید دقیقاً چه کار کنم تا ایمانم قلبی تر بشه؟ ممنون

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! به گفته مولایمان علی «علیه السلام»: «إِنَّ لِلْقُلُوبِ إِقْبَالَ وَ إِذْبَارًا- فَإِذَا أَقْبَلَتْ فَأَحْمَلُوهَا عَلَى التَّوَافُلِ- وَ إِذَا أَدْبَرَتْ فَاقْتَصِرُوا بِهَا عَلَى الْفَرَائِضِ» قلب‌ها را حالات مختلفی هست، گاهی در بسط است و طالب انس با حضرت حق، و گاهی در قبض است تا انسان به خود و ضعف‌های خود بیندیشد و هر دو را لطف خدا بداند. با مطالعه سیره اولیای الهی و زیارت آن عزیزان، از آن جهت که آنان نماد ایمان هستند، متذکر ایمانی که در جان شما به صورت فطری هست، می‌شوید. در رابطه با نظر به سیره اولیای الهی می‌توانید به جزوه «رجوع به هویت شیعه در تاریخ اسلام» که روی سایت هست رجوع فرمایید <https://lobolmizan.ir/leaflet/۳۶۰?mark=%D۹%۸۷%D۹%۸۸%DB%۸C%D۸%AA> . موفق باشید